

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **M.P. i P.B.**

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 24 października 2024 r.

wniosków obrońców skazanych

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 11 marca 2024 r. sygn. akt II AKa 525/23,

zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w Sosnowcu

z dnia 14 czerwca 2023 r. sygn. akt IV K 125/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosków nie uwzględnić.

Wnioski złożone zarówno przez adw. M. O. - obrońcę skazanego M.P., jak i adw. A. P. - obrońcę P.B. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku, nie zasługują na uwzględnienie.

Instytucja określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i trafnie w orzecznictwie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może z niej skorzystać wyłącznie w sytuacji wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji oraz ustalenia, iż

wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. np. postanowienia SN: z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21). Dlatego też przy rozpoznaniu wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia w pierwszej kolejności należy dokonać wstępnej oceny stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji przez pryzmat podniesionych w niej zarzutów. W realiach tej sprawy nie sposób obecnie stwierdzić, że zachodzą podstawy do uwzględnienia złożonych wniosków. Przeprowadzona na tym etapie wstępna kontrola sygnalizowanych w kasacjach uchybień skupionych przede wszystkim na nierzetelnej kontroli odwoławczej (kasacja obrońcy skazanego P. B.) nie potwierdza ich oczywistej zasadności i tym samym nie pozwala na stwierdzenie obecnie wysokiego prawdopodobieństwa ich uwzględnienia. Warto przypomnieć, że prawdopodobieństwo to musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21). Taka sytuacja w tej sprawie nie zaistniała, a wskazywana przez skarżących możliwość zaistnienia rażących naruszeń prawa wymaga pogłębionej analizy na rozprawie kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

WB

[a!].